

Presstopp nästa Boteblad
torsdagen den 25/2

Undromsbon Mauritz Fahlén kom att jobba som bergsprängare
SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anja Larsson tog med sig familjen till Boteå SIDAN 4

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ytterligare en holländsk familj har slagit sig ned i Boteå SIDAN 8

Botebladet

VINTERN 2020–2021

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Arne Forslund har egen snickerifirma

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Arne har 40 års erfarenhet som snickare. SIDAN 10

Andreas Blomén var ute på gåsjakt

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botebladets reporter fanns med på ett hörn. SIDAN 12

Anders Bodin har gett ut almanacka

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Samarbete med Janne Vängmansällskapet. SIDAN 15

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	34-35
Arne och Arga Gubben	33
Boteå Bibliotek	25
Boteå Församling	3,30-31
Boteåparlamentet	19-20
Boteå Skoterklubb	26
Fritidsgården	24
Gästboken	36
Signerat	2
Sunnersta Folkets Hus	21
Vallänge	22-23

NY PASTORATSBILDNING BERÖR BOTEÅ FÖRSAMLING!

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Församlingarna i Sollefteå kommun bildar gemensamt pastorat

I början av 2000-talet gick Boteå, Överlännäs, Multrå-Sånga och Sollefteå församlingar samman i ett gemensamt pastorat. Vid årsskiftet är det dags för en ny pastoratsbildning.

Omorganisationen förväntas ge positiva effekter för verksamheten

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tanken är att den nya pastoratsbildningen ska skapa hållbarhet på längre sikt när det gäller kyrkans uppdrag.

SIDAN 3

Angelica Norling är enhetschef på Vallänge särskilt boende

Angelica har helt och hållet tagit Vallänge till sitt hjärta

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDORNA 22-23

SIDAN 27: UNDROMSBO HAR EN FÖRKÄRLEK FÖR POLLEN

Sidan 36: Boteåbo agerade räddande ängel för svältande människor

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

På ett smått mirakulöst sätt, med hjälp av Ulla Bodin och andra välvilliga Boteåbor som ställt upp för intervjuer, så lyckades jag även denna gång att få ihop ett nummer av tidningen! Det är bl a de parametrarna, tillsammans med gudomlig hjälp, som gör att vi överhuvudtaget kan ha en egen tidning i bygden! Hoppas att det är fler än jag som uppskattar detta.

Pandemin är, som vi alla vet, långt ifrån över och vem hade kunnat ana att den skulle komma att förändra vår tillvaro så radikalt. Men vad vi kan fortsätta göra är att rätta oss efter Hälsomyndighetens råd och regler och att tänka mer på andra än på oss själva genom att visa hänsyn.

Tills nästa nummer finns det ett ännu större behov av tips om arrangemang. Bäst tipsar man genom att kontakta undertecknad eller genom att lägga ut arrangemanget på botea.se, bygdens hemsida, eftersom dessa annonser också hamnar i min mejlbox.

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 9-11, om allt går som det ska, och sträcker sig maj månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad jul och en fin vinter! Håll avståndet och var rädda om varandra!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 25/2

Botebladet

MYCKET PÅ GÅNG JUST NU I HANDLAR´NHUSET!

Föreningen Botea Byavakt på gång

Lenas andra hem är Australien

Full aktivitet i Sunnersta Folkets Hus

Fd Boteåbo tog SM-guld i boxning

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 25/2 2021
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Jag är en hästtjej som fann min dröm i Sånga. Min hästförälskelse startade på Holafors ridskola. Vid åtta års ålder var jag gammal nog för att få börja rida och där träffade jag en kväll i augusti det snälla fjordingstoet Jenka. Så här i efterhand tror jag att jag föll handlöst för dessa fantastiska djur redan vid detta tillfälle. Mjuka, vänliga, vackra, graciösa och kraftfulla, och med stora svarta, trygga ögon.

När jag hade fyllt elva år blev jag lycklig ägare till en kritvit liten ponny med lång fladdrande man. Sonet, som ponnyn hette, visade sig vara lite mer vildsint än vad hennes väna utseende visade och det var oändligt många gånger som jag fick springa hem efter ponnyn, efter att ha ramlat av, istället för att få rida på henne. Men man blir snabbt både envisare och tuffare av att träffa på tjuriga små ponnyer och var jag hästbiten innan, blev jag nu totalt fast och bodde nästan på ridskolan och där blev jag kvar till 19 års ålder då jag flyttade hemifrån.

Därefter följde ett antal år med utbildning, jobb, sambo, lägenhet och inhyrda hästar i olika stall i Sollefteå. Nu hade tävlingsintresset vaknat och jag började tävla och träna dressyr med mina hästar. Drömmen om att kunna ha mina hästar hemma på gården, och i ett eget stall, växte och vi sökte efter vår lilla drömgård; något lättskött och enkelt för två personer som hade heltidsjobb, men med möjlighet att ha hund och hästar. Och en dag i april 2011 dök annonsen om en liten hästgård i Sånga upp!

Vi var första spekulant på plats och den här gården, med sitt Per Albin torp, det lilla stallet med tre boxar i ladugården och fantastiska hagar, var precis vad vi hade drömt om. Redan vid visningen sade vi att vi ville köpa gården och någon månad senare fick vi äntligen flytta in!

Nu bor här dressyrhästarna Kandar och Berra tillsammans med kallblodstravaren Maja, dessutom finns terriern Brasse och de två stallkatterna Frans och Mio här tillsammans med mig och Tommy. Vi har hunnit att anlägga en ridbana med god hjälp av Altins. Så om ni ser ett ljussken från strålkastarna i skogen, när ni kör förbi infarten till Sånga kyrka på kvällarna, så är det nog jag och någon av mina fina hästar som är ute och tränar, för att försöka få vår gemensamma dans att bli mer följsam, vacker och njutbar.

För tränings- och tävlingsintresset kvarstår och 2014 lyckades jag och Kandar vinna Distriktsmästerskapet i dressyr för seniorer i Västernorrland och Jämtlandindividuellt och division 1 i lag tillsammans med Kramfors Ridklubb.

Som för de flesta har detta år mer präglats av den pågående pandemin med många inställda tävlingar. Men vi har tränat på och en tävling på Klovsta Gård, som Sollefteå Ryttarsällskap arrangerade, kunde vi åka på och här var det den yngre hästen Berra som lyckades ta hem första priset i sin klass.

Både hästar, hund, stallkatter och människor stormtrivs på vår lilla gård. Det är en fantastisk möjlighet att kunna få ha hästarna hemma, att bo på landet och ändå ha nära till jobb och affärer. Att jag jobbar i Sollefteå och Tommy i Örnsköldsvik gör gårdens placering ännu bättre för att båda ska ha en rimlig restid till våra jobb. Lägger man sedan till fina hagar och underbar ridmiljö i niporna och längs Ångermanälven, så finns det inget mer, en numer medelålders hästtjej, kan önska sig!

Johanna Berglund, Sånga

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den nya pastoratsbildningen är tänkt att stärka och lyfta de enskilda församlingarna i pastoratet.

Kommunens församlingar blir ett gemensamt pastorat vid årsskiftet

Kyrkoherde Charlotte Odelberg ser mycket positivt på den planerade pastoratsbildningen

I början av 2000-talet gick *Boteå*, *Överlännäs*, *Multrå-Sånga* och *Sollefteå församlingar* samman i ett gemensamt pastorat. Vid årsskiftet är det dags för en ny pastoratsbildning, då även församlingarna i *Långsele*, *Graninge*, *Helgum*, *Ådals-Liden*, *Ed*, *Resele*, *Junsele* och *Ramsele-Edsele* införlivas i *Sollefteå pastorat*.

Över telefon berättar kyrkoherde *Charlotte Odelberg* att omorganisationen grundar sig på ett direktiv från *Härnösands stift*, avseende ett krav på att det måste finnas en viss personalkompetens i ett pastorat; såsom präster, diakoner, församlingspedagoger och kyrkomusiker. *”Tanken är att detta ska skapa en hållbarhet på längre sikt, så att kyrkan ska kunna fortsätta att bedriva sitt uppdrag”*, förklarar hon.

Tanken med den nya organisationen är också att man ska kunna spara in på styrning, ledning och administration i pastoratet. T ex kommer det fortsättningsvis bara behövas en kyrkoherde, ett kyrkoråd, en pastorsexpedition och en kyrkogårdsexpedition, varav de två sistnämnda kommer att vara placerade i *Sollefteå* respektive *Långsele*. ”*Jag tror att det här kommer att stärka och lyfta dom enskilda församlingarna. Dessutom försvinner sårbarheten och vi kommer även att bli starkare på alla plan”*, konstaterar Charlotte, som är odelat positiv till omorganisationen.

av Rolf Ronestjärna

ARKIVFOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Charlotte Odelberg är kyrkoherde i Sollefteå pastorat.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Levy-Larsson har en vidunderlig utsikt över Ångermanälven från sitt hus i Tybränn.

Lännästjejen Anja Larsson har återvänt med familjen till sin hembygd

Anja Larsson kan med tacksamhet se tillbaka på sin trygga uppväxt i Boteå

Botebladet har vid flera tillfällen kunnat skriva om olika Boteåungdomar som har flyttat ifrån bygden, men som också har valt att vända tillbaka till sin hembygd (se bl a *Botebladets* vårnummer 2017 och dess vårnummer 2020 på *www.botea.se*). En i raden ytterligare hemvändare är f d Lännäsbon *Anja Larsson*, som 2016 övertog tidigare Undromsbon *Maria Larssons* sommarstuga i *Tybränn*, en som undertecknad hade förmånen att få intervjua för 14 år sedan (se *Botebladets* sommarnummer 2006).

Den sista dagen i september har jag den stora förmånen att få göra ett besök i *Tybränn*, hos paret *Anja Larsson* och *Nir Levy* med barnen Ellie och Lucy (som är sex år respektive 14 månader gamla). Väl på plats, medan familjen tar på sig ytterkläderna för fotografering utomhus, låter jag mig hänföras av tomtens magnifika vy över *Ångermanälven* ned mot *Styrnäs kyrka*. Efter avklarad fotografering tar vi plats i familjens vardagsrum.

Det har hunnit rinna mycket vatten under broarna sedan Anja lämnade *Boteå* 1997. Men låt oss inte gå händelserna i förväg. Anja berättar inledningsvis om sin fina och lyckliga uppväxt i bygden, där hon sina två inledande levnadsår kom att bo på *Solberg* (där pappa *Tomas Eklund*, med frun Ingrid, för övrigt huserar idag), för att 1½ år gammal flytta till *Överlännäs*. *”Jag hade en perfekt uppväxt och trivdes jättebra”*, minns Anja med tacksamhet. Sina sex första skolår tillbringade hon på *Kalknäs skola* och under uppväxtåren var hon med i både *Botatons* barnteater och spelade fotboll i *Undroms IF*. Högstadiet kom hon att gå på *Valla skola* och övergick då till att lira fotboll för *Remsle UIF*. *”Under jusst den perioden var det dock lite besvärligt att bo på landet, eftersom man var ganska beroende av skjuts när man ville ta sej nånstans.”* Sina gymnasiestudier avverkade Anja på det *Estetiska programmet* (med inriktning på teater) i *Härnösand* och det blev även fotbollsspel för *Härnösands SK*.

Efter avslutade gymnasiestudier bestämde sig Anja för att, på vinst och förlust, flytta till *London*. Englandsvistelsen inleddes hos *Roland* och *Elisabet Karlsson* på *Svenska Sjömanskyrkan* i *London* (se *Botebladets* som-

marnummer 2007). Via *Svenska kyrkans* anslagstavla kom hon genast i kontakt med några andra svenska ungdomar och de kom därefter att hyra en lägenhet tillsammans. Inledningsvis jobbade Anja några månader på en juicebar och därefter fick hon jobb på en skoaffär i centrala *London*, där hon blev kvar i 1½ år. *”Under perioden i London lärde jag mej engelska bra och det gav mej också en mersmak till att resa och upptäcka nya platser”*, konstaterar Anja. Samtidigt växte också hennes självförtroende, eftersom hon såg att det hade funkat bra att åka till *England* på just vinst och förlust.

Att bo och jobba i *London* visade sig dock inte vara någon större ekonomisk hit, så därför bestämde sig istället Anja för att dra vidare till några kompisar i *Oslo*, för att kunna jobba och spara ihop till fortsatt resande. Där kom hon, under ungefär ett halvår, att mestadels jobba i personalrestaurangen på flygbolaget *Braaten*.

Efter att ha spätt på sin reskassa hängde Anja, via *Malaysia*, på några kompisar till *Thailand* och där tillbringade hon en månad på paradisön *Koh Phangan*. Hon kom också att resa runt i landet under ett par månader och hon besökte även *Malaysia*. Därefter for hon, på egen hand, vidare till *Australien*, med ett arbetsvisum på ett år i bagaget. Omedelbart fick hon jobb som säljare på förlaget *Time Life* och placerades i delstaten *Queensland*, i landets nordöstra del, för att sälja barnböcker via dörrknackning. I jobbet, som var provisionsbaserat, ingick kost och logi. *”Jobbet gav dock inte så mycket pengar, så efter ett par månader hoppade jag av”*, berättar Anja. Via tips hamnade hon på ön *Magnetic Island* (belägen utanför staden *Townsville*) och kom där att jobba för ett biluthyrningsföretag i tre månader. Efter att ha investerat i ett busspass kom hon, under två månaders tid, därefter att styra färden söderut längs kusten med mängder av minnesvärda och äventyrliga stopp längs vägen, bl a innehållande fallskärmshoppning, segling och övernattning på *Stora Barriärrevet*, snorkling, hästridning på stranden och camping med jeep. I staden *Brisbane* råkade hon stöta ihop med en viss herr *Nir Levy* och ganska direkt uppstod ljuv musik mellan dem. Efter ett par veckor tillsammans bestämde de sig dock för att gå skilda vägar – Anja hade ju nämligen nyss varit norrut i landet och hade nu planer på att besöka *Nya Zeeland*, medan Nir nyligen hade kommit tillbaka därifrån och istället planerade att bila norrut längs kusten. *forts. nästa sida*

AUSTRALIEN

Statsskick: Konstitutionell monarki
Yta: 7 692 024 km²
Huvudstad: Canberra (ca 427 000 invånare 2019)
Högsta berg: Mawson Peak (2 745 möh)
Invånarantal: Ca 24,5 miljoner (2017)
Invånare/km²: 3
Naturlig befolkningsökning: 1,6% (2017)
Medellivslängd: Kvinnor 85 år & män 81 år (2016)
Religion: Katoliker (22%), protestanter (13%)
Läs- & skrivkunnighet: 99%
BNP/invånare: Ca 500 000 kr (2018)
Naturtillgångar + viktigaste exportvaror: Stenkol, järnmalm, bauxit, aluminium, zink och flytande naturgas
Valuta: Australisk dollar

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Första gången Botebladets redaktör träffade Lucy, Nir, Ellie och Anja var vid Fritidsgårdens höstupptakt.

Efter att ha luffat runt en månad på *Nya Zeeland* återvände Anja till *Australien*. *”Nir och jag hade nämligen stämt möte i Melbourne och där kom jag även att jobba i tre månader som servitris på en italiensk restaurang”*, sammanfattar Anja sin tid i *Australien*.

Nu började det dock bli dags att börja dra sig hemöver och på hemvägen stannade Anja och Nir först till i *Thailand* i två månader och gjorde även ett stopp i *Israel* innan hemfärden till *Sverige*. På plats i *Israel* överraskade Nir sin familj med sin svenska flickvän och tillsammans bilade de båda även runt i *Israel* under en månads tid.

2004 var Anja tillbaka i *Undrom* och jobbade bl a ett halvår på hemtjänsten på *Vallänge särskilt boende* innan hon och Nir återvände till *Israel*. Där kom hon att jobba som engelskalärare och hon pluggade även i tre år på en konstskola (med inriktning på fotografering) i *Tel Aviv*. Därefter jobbade hon under fem år för ett företag som sålde konst. 2014 föddes äldsta dottern Ellie och 2019 kom dottern Lucy till världen och Anja har sedan dess varit mamma på heltid.

Nir berättar, efter att tålmodigt lyssnat till intervjun och lekt med Lucy i ett par timmar, att han, efter att ha avslutat sin tre år långa militärtjänst i *Israel*, ville ut och se sig om i världen. I samband med ett besök på en resebyrå ställde han frågan om den mest avlägsna platsen som han kunde resa till. Säljaren föreslog då *Nya Zeeland* – och så fick det bli. Efter tre månader där träffades han och Anja. Resten är historia.

Väl tillbaka i *Israel*, efter den sex månader långa vistelsen i *Sverige* 2004, studerade Nir till copywriter och fick jobb på en reklambyrå, för att därefter avancera till kreativ chef och sedan även till vice verkställande direktör inom företaget. 2014 startade Nir ett eget företag; *The Best Company in the Whole Wide World*, och året därpå började han att jobba som politisk rådgivare. Det jobbet har tagit honom till många olika platser runt om i världen, men en del av jobbet kan han också sköta hemifrån.

2016 införskaffade Anja och Nir huset i *Tybränn* och de har sedan dess tillbringat ett par månader där varje sommar. Den 1:a juli kom Anja och familjen till *Tybränn* den här gången och efter att ha varit här en månad, tog de beslut om att bosätta sig här tills vidare. Tankar finns dock på att, någon gång framöver, flytta söderut i landet för att underlätta för Nir när det gäller hans jobb.

Det råder ingen tvekan om att Anja och Nir verkligen uppskattar *Boteå*. *”Det är ett tyst och vackert ställe, men jag är inte van vid att människor bor så avskilda från varandra och att ha 200 meter till närmaste granne”*, konstaterar Nir. *”Alla som jag mött har varit supervänliga , men svenskarna verkar annars vara lite blyga av sej och man måste ge dom lite tid. Men jag skulle gärna vilja lära känna fler bybor”*, säger Nir till avslutning.

av Rolf Ronestjärna

ISRAEL

Statsskick: Republik
Yta: 20 770 km²
Huvudstad: Jerusalem (ca 940 000 invånare 2019)
Högsta berg: Meron (1 208 möh)
Invånarantal: Ca 9,2 miljoner (2020)
Invånare/km²: 387
Naturlig befolkningsökning: 1,9% (2017)
Medellivslängd: Kvinnor 84 år & män 81 år (2016)
Religion: Judar (81%), muslimer (14%), kristna (2%)
Läs- & skrivkunnighet: 98%
BNP/invånare: Ca 350 000 kr (2020)
Naturtillgångar: Brom, pottaska, fosfat & magnesium
Viktigaste exportvaror: Slipade diamanter & raffinerad olja
Valuta: New shekel

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Levy-Larsson har funnit sig tillrätta i Boteå.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sammanlagt 19 lägenheter finns på det f d pensionärshemmet i Undrom.

Det har förekommit en hel del stök på tidigare pensionärshemmet i Undrom

Solatum förvaltar idag lägenheterna efter Hyresnämndens beslut om tvångsförvaltning

Det senaste halvåret har det rapporterats om vissa problem rörande f d pensionärshemmet i *Undrom*. Dels ska fastighetsägaren *Demo Fastighetspartner i Småland AB* och en del hyresgäster inte har kommit överens, bl a beroende på ett icke fungerande avloppssystem som inte åtgärdas. Detta ledde fram till att *Hyresgästföreningen* kom att begära, hos *Hyresnämnden*, tvångsförvaltning (särskild förvaltning) av bostadsområdet i *Undrom*. Fastighetsägaren ansåg dock att det är *Sollefteå kommun* som bär ansvaret för avloppssystemet, vilket, i sin tur, innebar att dessa båda hamnade i en rättslig tvist med varandra (som också inkluderar obetalda fakturor). Detta ärende ligger i skrivande stund på *Mark- och miljödomstolens* bord för beslut.

I början av maj månad verkställde *Hyresnämnden* en dom som innebar en femårig tvångsförvaltning av bostadsområdet i *Undrom* och där *Solatum*, *Sollefteå kommuns* bostadsbolag, utsågs till förvaltare av *Hyresnämnden*. Det var, för övrigt, *Solatum* som tidigare ägde fastigheten och som våren 2014 sålde den till den nuvarande ägaren (se *Botebladets* vårnummer 2015 på *www.botea.se*).

Roger Lundin, verkställande direktör på *Solatum*, berättar för *Botebladet* att man inte på något sätt har varit inblandad i processen att utse en tvångsförvaltare. Likaså att man endast tillsvidare har tagit över förvaltningen av bostäderna och att *Demo Fastighetspartner* fortfarande står som ägare. Vidare att man bara disponerar hyresintäkterna, via skild bokföring från den ordinarie verksamheten, som ska användas till skötsel av den löpande verksamheten och att ett eventuellt överskott hamnar hos fastighetsägaren. Sedan man tog över ansvaret av fastigheten har man bl a fixat avloppssystemet och även åtgärdat de önskemål som fanns hos hyresgästerna.

Fastighetsägaren har i höst fått avslag på en överklagan hos *Hyresnämnden* och ärendet ligger just nu på *Svea Hovrätts* bord. *”Det hela är ett mycket ovanligt ärende och en ovanlig situation. Det bästa vore naturligtvis om det hela löste sej och att fastighetsägaren framöver kunde få tillbaka förvaltningen av bostäderna i Undrom”*, sammanfattar *Roger Lundin* det hela.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Mazereeuws hus, byggt 2001, ligger på en kulle och har en fantastisk utsikt över Kalknäs.

Familjen Mazereeuw uppskattar naturen och lugnet i Boteå

Ytterligare en holländsk familj har lämnat sitt hemland till förmån för Boteå

Boteå verkar ha en speciell förmåga att locka till sig människor från andra länder. Nu i sommar kunde bygden t ex välkomna ytterligare en holländsk familj; nämligen paret *Pieter* och *Maria Mazereeuw* och *Diesel*, deras chihuahua.

Fast egentligen var Pieter och Maria redan på plats i fjol sommar, i det att de tog över *Birgitta* och *Egon Bymans* fastighet i *Kalknäs*, för att ha det som sommarhus. I den vevan fick jag nys om paret *Mazereeuw* i samband med att jag råkade springa ihop med deras son Frederik (som var på besök hos föräldrarna) utanför butiken i *Undrom*.

På *Parlamentets* byating, nu i oktober, nämndes det att det holländska paret hade flyttat till *Boteå* för gott, vilket givetvis väckte ett visst intresse hos mig. På vinst och förlust for jag därför till dem sista lördagen i oktober, för att fråga om jag kunde få göra en intervju med dem. Jag fick ett mycket trevligt och positivt välkomnande och det visade sig dessutom att Frederik råkade befinna sig hos föräldrarna, vilket kändes extra roligt. Vi kom överens om att jag skulle komma förbi på måndag eftermiddag.

Den aktuella dagen bänkar vi oss i familjens rymliga och trevliga kök och Pieter berättar, på engelska och svenska, att familjen har kommit inflyttande från staden *Opperdoes* i *Nederländerna*. Han berättar vidare att han är pensionär sedan 1½ år tillbaka och att han under 30 år kom att driva ett eget jordbruk. De tio sista åren, som jordbrukare, drev han även parallellt ett företag som sysslade med att tvätta grönsaker. Nya och hårda miljöregler gjorde dock att han bestämde sig för att sälja företaget. Därefter kom han att i 20 år, fram till sin pensionering, jobba för ett brunnsborrningsföretag. Marie, i sin tur, berättar att hon var den som skötte kontorssysslorna och administrationen i både jordbruket och därefter i deras företag.

Frederik berättar att han, utöver att periodvis hjälpt till hemma i jordbruket och även haft en del småjobb, i princip har arbetat som hamnarbetare under större delen av sitt liv.

Men hur hamnade familjen *Mazereeuw* egentligen i *Boteå*? För att få svar på den frågan behöver vi faktiskt gå tillbaka i tiden ett antal år. I samband med att Pieter och Maria reste runt en del i *Europa*, så råkade de fatta tycke för *Sverige*. Detta ledde fram till att de 2004 bestämde sig för att köpa en sommarstuga i *Jämtland*. Under åren kom det att bli ett par vistelser i *Sverige* per år, och en hel de reparationer av huset, dit både Frederik och hans syster med familj brukade komma på besök. När huset, som inte var optimalt för åretruntboende, började bli färdigrenoverat, så började Pieter att se sig om efter ett nytt projekt. Via en annons på internet fick han

vetskap om huset i *Kalknäs* och i augusti 2019 gjorde de slag i saken och köpte det.

Tanken var först att endast ha huset som sommarhus, men förra vintern bestämde sig Pieter och Maria att flytta till *Kalknäs* för gott och sedan den 21 juli är de skrivna i *Boteå*. Sitt hus i *Nederländerna* har de visserligen kvar (de hyr dock ut husets övervåning) för att kunna ha någonstans att bo när de åker dit på semester.

Pieter berättar att han har en hel del planer för fastigheten i *Kalknäs*. Dels börjar det bli dags att måla om fasaden och han planerar också att fixa till både förråd och vedbod. Dessutom har han 3,5 hektar skog att se till.

Frederik berättar vidare att han nyligen sålt sitt hus i *Nederländerna*, att han anlände till *Kalknäs* i augusti och att även han hoppas på kunna hitta ett hus, gärna nära någon stad i länet. *”Jag har inga direkta planer just nu, men mycket lite tyder på att jag kommer att återvända till Holland. Framtiden får utvisa hur det blir”*, konstaterar han. Men en plan och förhoppning inför framtiden har han dock! Han hoppas nämligen att nästa år kunna ge sig ut på en cykelresa till *Finland* och *Estland*.

Samtliga tre tycker att de har fått ett väldigt bra intryck av bygden och de har också fått fin kontakt med sina grannar. Så det råder inga som helst tvivel om att de är glada över sitt beslut att byta *Opperdoes* mot *Boteå*. *”Alla vi har mött har varit vänliga och öppna. Dessutom är det lugnt och fridfullt här och naturen är vacker”*, konstaterar de avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

NEDERLÄNDERNA

Statsskick: Konstitutionell monarki
Yta: 41 543 km²
Huvudstad: Amsterdam (ca 1 150 000 invånare 2020)
Högsta berg: Vaalserberg (322 möh)
Invånarantal: Ca 17,4 miljoner (2019)
Invånare/km²: 408
Naturlig befolkningsökning: 0,6% (2017)
Medellivslängd: Kvinnor 83,6 år & män 80 år (2016)
Religion: Katoliker (11%), protestanter (8%), muslimer (6%)
Läs- & skrivkunnighet: 99%
BNP/invånare: Ca 500 000 kr (2019)
Naturtillgångar: Olja & gas
Viktigaste exportvaror: Maskinvaror & datorer
Valuta: Euro

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Frederik, Maria och Pieter Mazereeuw har hittills fått ett väldigt bra intryck av bygden och Boteåborna.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undromssnickaren Arne Forslund trivs med att kunna jobba utomhus.

Undromsföretagaren Arne Forslund trivs med sitt jobb som snickare

Den pågående pandemin har gjort att byggfirmorna har haft mer att göra än vanligt

Boteå har ett mycket företagsvänligt klimat och i bygden finns det förhållandevis många företagare. En av dessa företagare är Undromsbon *Arne Forslund*, med sitt företag *Firma Tuaf HB*, som han har drivit sedan 1988.

Arne, som är född och uppvuxen i *Örnsköldsvik* började, efter avslutad gymnasieutbildning 1976 på *Bygg och anläggningsprogrammet*, direkt att jobba som snickare och har fortsatt att göra så sedan dess – förutom under en fyraårsperiod i början på 80-talet då han jobbade

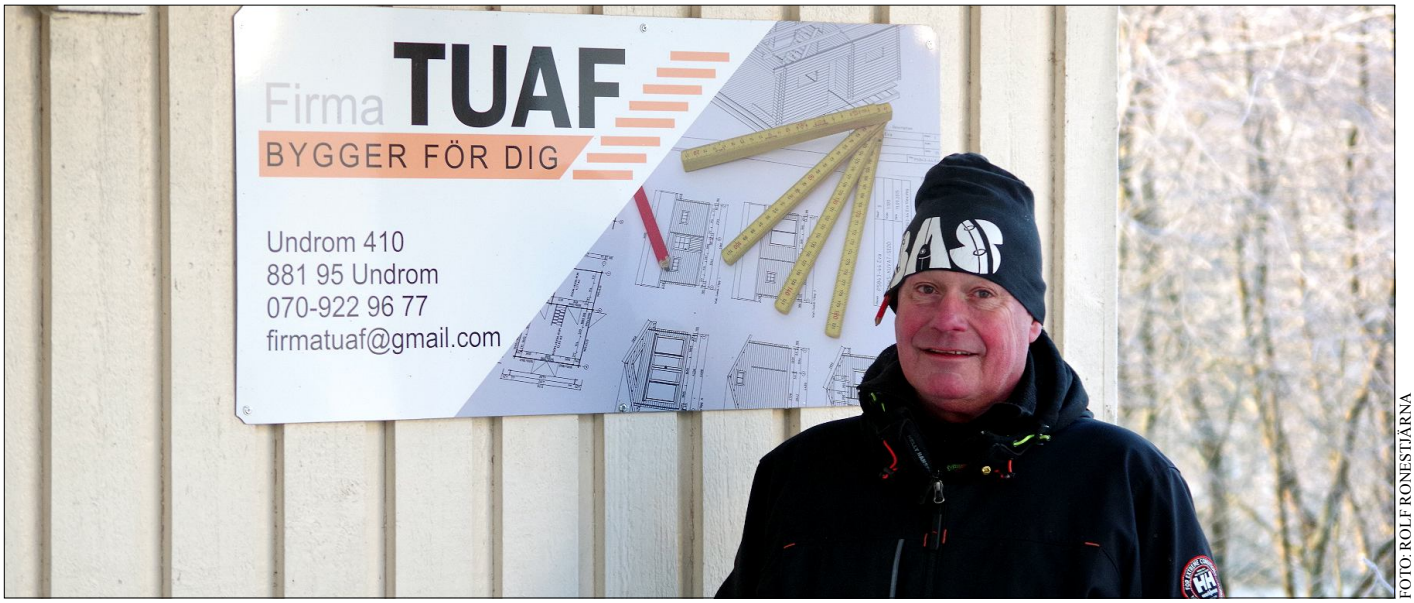

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undromsbon Arne Forslund har drivit det egna byggföretaget Firma Tuaf HB sedan 1988.

som tågmästare vid *Statens Järnvägar*.

Det var 2012, som de f d Åkersbergaborna *Arne Forslund* och *Paula Gradin Lundvall* kom inflyttandes till det vackert belägna suterränghuset på strandvägen i *Undrom* (se *Botebladets* vårnummer 2013 på *www.botea.se*). Under det första halvåret kom Arne att pendla till *Stockholm* för att kunna avsluta de jobb som han höll på med där. Därefter fick han jobb som snickare hos företaget *NCC* i *Sollefteå*. Men när Arne hade jobbat där i ett år, tvingades dock företaget, p g a arbetsbrist, att permittera nästan hela personalstyrkan. Han fick då jobb hos byggfirman *Parug*, där han kom att jobba i drygt ett halvår. Runt 2014 inledde han och Undromssnickaren *Antti Dahlgren* (se *Botebladets* vinternummer 2010) ett fruktbart och långvarigt samarbete där de, via sina respektive firmor, kom att jobba tillsammans.

Arne berättar att han utför alla typer av renoveringar och nybyggnationer; såsom t ex nya kök. Däremot tar han sig inte an bad- och våtrumsjobb, p g a alla specialregler som råder. *”Jag tycker att snickaryrket är jätteroligt och ibland också utmanande. Varje projekt är nämligen unikt som man får lösa på plats och man vet aldrig vilka problem som man möter, t ex när det gäller gamla hus”*, berättar Arne.

Arnes kunder befinner sig uteslutande i Sollefteå-Kramforsområdet. Perioden december-februari är det oftast lågsäsong för både hans och andra byggfirmor. *”Det är ingen som vill ha hantverkare i huset mitt i julstöket eller byta fönster eller ytterdörr när det kanske är 20 minus ute. Och tyvärr är det väl kanske inte vid den tiden på året som man själv vill ha semester”*, konstaterar Arne och småskrattar. I år har Arne dock haft ovanligt mycket med jobb. *”Det här året har varit ett riktigt bra år p g a Coronan, eftersom folk har satsat på sina hus och sommarstugor istället för att åka utomlands. Det har märkts en tydlig ökning, det är inget snack om saken”*, konstaterar han.

Det heter ju att skomakarens egna barn brukar sakna skor. Detta talesätt gäller dock inte Arne, för i sommar har han nästan färdigställt ett gediget och funktionsdugligt utekök på tomten och inomhus håller han som mest på att helrenovera ett badrum.

På frågan om hur han och Paula ser tillbaka på sina drygt åtta år i *Boteå*, så svarar han blixtsnabbt: *”Vi trivs otroligt bra i Boteå! Det här är Paradiset!”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO ROLF RONESTJÄRNA

Arne Forslund kan se tillbaka på 40 år av givande och nyttiga erfarenheter som snickare och byggare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jaktlaget bestod av Mattias Löfgren, Frök, Andreas Blomén, Grillom och Dennis Eriksson, Kramfors.

Boteås åkermarker lockar till sig mängder av fåglar på resande fot

Botebladets jaktreporter fick möjlighet att närvara i samband med gåsjakt på Kalknäsmon

Botebladet har under årens lopp kunnat berätta om *Boteås* omfattande djurliv – ett djurliv som även har visat sig lämpa sig bra för jakt. Tidningen har även publicerat ett antal jaktreportage under åren; såsom älgjakt (se *Botebladets* vinternummer 2003 på *www.botea.se*), björnjakt (se *Botebladets* vårnummer 2012 och vinternummer 2014) och bäverjakt (se *Botebladets* sommarnummer 2018).

Andra helgen i oktober blev *Botebladets* jaktkonsult inbjuden av Grillomsbon *Andreas Blomén* att närvara

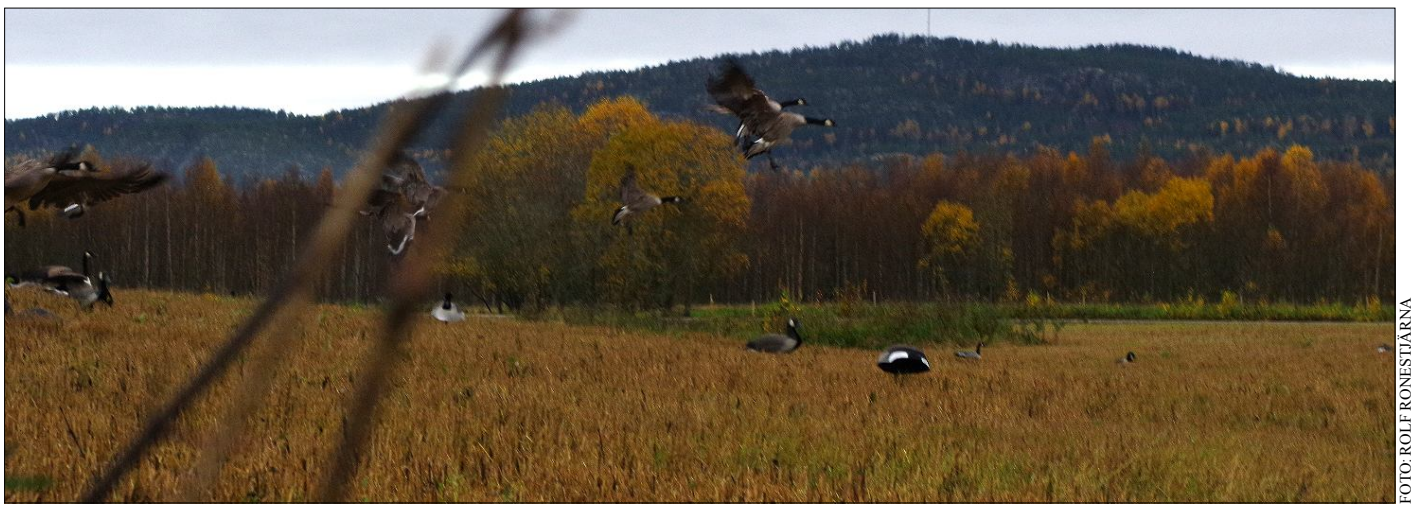

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Med hjälp av fågelattrapper och lockpipor lyckades de tre gåsjägarna att locka till sig passerande gäss.

vid en gåsjakt på *Kalknäsmon*.

Det är en lite småkylig, men vädermässigt fin, lördagsmorgon som undertecknad sätter sig på cykeln och trampar den dryga kilometern ned till *Kalknäs*. Klockan visar på en kvart i åtta och enligt förhandsuppgifter har Andreas och hans jaktkompisar; tidigare Arlomsbon *Mattias Löfgren* och Kramforsbon *Dennis Eriksson*, redan varit på plats en timme.

Redan på långt håll kan jag notera passerande fågelstreck över *Kalknäs* och jag börjar känna en viss oro över att kanske vara för sent ute. Men precis när jag kliver av cykeln hörs ett par skottsalvor och en mängd fåglar lyfter snabbt från åkern. På långt avstånd ser jag en skuggfigur plötsligt lämna sitt gömställe, från ett stort betongrör, och rusa ut på åkern för att hämta sitt skjutna byte, för att därefter snabbt återvända till gömstället. Strax därpå reser sig skuggfiguren, som visar sig vara Andreas, upp och vinkar mig till sig. Jag kliver försiktigt över åkern, men stannar till när jag kommer närmare, eftersom jag plötsligt får syn på en mängd fåglar som sitter på åkern intill gömstället. Det tar en liten stund innan jag fattar att det bara rör sig om utplacerade attrapper, s k bulvaner.

Jag kryper ned till Andreas vid betongröret och han berättar att det hittills har varit lugnt, men att han just precis fick möjlighet att skjuta dagens första *Kanadagås*. Men särskilt lugnt blir det inte fortsättningsvis, för ganska direkt börjar det, och den närmaste timmen, att välla in mängder med grupper av fåglar och Andreas uppskattar avslutningsvis att det sammanlagt kom att röra sig om cirka 1 500 fåglar.

Jag blir tillsagd att hålla ned mitt huvud när fåglar börjar närma sig, eftersom de är väldigt misstänksamma och känsliga för varje störningsmoment och om någon fågel i formationen råkar bryta mönstret. Mellan två anländande flockar berättar Andreas att just den här gruppen fåglar troligtvis har övernattat på älven nedanför *Styrnäs kyrka* och att de nu samlas för att äta. *”Dom föredrar kornåkrarna och flyger oftast till samma ställe och kan stanna kvar i området i tre-fyra dagar innan dom drar vidare.”* På marken har de tre jägarna, som jag nämnde tidigare, placerat ut ett antal bulvaner och man använder även lockpipor för att kunna locka gässen att landa på åkern. Vid ett antal tillfällen lyckas man också med detta och det är en mäktig syn att se när fåglarna, i motvinden, fäller ut sina vingar och navigerar inför landning. Nästan varje gång som fåglar landar på åkern, så lyckas Andreas och hans jaktkamrater, som ligger gömda i ett buskage hundratalet meter bort, att skjuta åtminstone en fågel. *”Det är en rolig jakt, för det händer något hela tiden”*, konstaterar Andreas när han andfådd återvänder till gömstället efter att ha lyckats fälla ytterligare en gås – samtidigt som några fjädrar sakta dalar mot marken.

Helt plötsligt blir dock allt lugnt och det tycks som om alla fåglar har passerat förbi. Så Andreas häller upp

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Från sitt gömställe hade Andreas Blomén en perfekt överblick över Kalknäsmon i samband med gåsjakten.

en kopp kaffe, men hinner inte mer än ta en klunk förrän det brakar loss igen. *”Det är typiskt, så fort man ska ta sej en kopp kaffe, så kommer dom”*, muttrar han och flinar förnöjt. Ibland avlossas hagelsvärmen när fåglarna är på väg att landa och ibland när de först har hunnit att landa. *”Siktar man mot fågelns huvud, så träffar man förhoppningsvis dess kropp. Men det behövs ganska mycket kraft för ett dödande skott, så avståndet till fågeln får inte vara så mycket längre än 20-25 meter”*, förklarar Andreas, samtidigt som ytterligare en formation fåglar är på ingång. Grupper av svanar passerar också förbi, men de får vara ifred eftersom de är fridlysta.

Efter en timme bestämmer sig Mattias och Dennis för att byta position och kommer över till Andreas och mig. Mattias har en rånarluva på sig (för att inte behöva bli igenkänd av gässen) och Dennis är iklädd en avancerad kamouflagedräkt. För *Botebladets* utsände, en erfarenhet rikare, är det också dags att byta position och tacka för sig. Det sammanlagda jaktbytet blev 23 gäss den aktuella dagen.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Andreas är på helspänn när gässen kommer flygande.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Andreas demonstrerar ammunitionen i ett uppehåll.

KANADAGÅS

Kanadagåsen är Sveriges största gås (vingbredd 160-185 cm, vikt upp till 4,5 kg). Det vanligaste lätet hos kanadagäss är ett omisstagligt trumpetsstötsliknande ”a’honk” eller kanske ”gronk”.

Kanadagåsen infördes till Sverige på 1930-talet i Kalmarsund. Utplanteringar skedde sedan successivt fram till 1960-talet för att få arten att sprida sig. Därefter fortsatte populationen sprida sig och öka på egen hand. Södra Sverige, Danmark och norra Tyskland är vinterkvarter för de flesta svenska och finska Kanadagässen. Under hårda vintrar når en del gäss Holland.

Kanadagåsen häckar i sjöar, dammar, floder och kustnära områden. Om populationstätheten är hög kan häckning förekomma i löst sammanhållna kolonier. Boet ligger i allmänhet på små öar och Kanadagåsen lägger 2-10 ägg. Ungöverlevnaden är hög hos Kanadagåsen och är beräknad till i genomsnitt 75% första året. Ibland observeras ett par med uppåt 20 ungar. I de fallen har honan inte fött fram hela kullen, utan istället har det uppstått genom att ett starkt par skrämt iväg ett annat och tagit över de späda ungarna.

Vid två års ålder är Kanadagåsen fortplantningsduglig, men vanligen häckar den först vid en ålder av 3-5 år. Under icke häckningsperiod, och särskilt under vintern, är Kanadagåsen starkt flocklevande. Icke häckande fåglar, och sådana som misslyckats med häckningen, bildar flockar även under häckningsperioden. Under höst och vinter finner Kanadagåsen sin föda på jordbruksmark och odlade vallar. Övernattningen sker på öppet vatten eller under kalla vintrar på isen på större sjöar eller i kustbandet. Övernattningsplatsen kan ligga långt från födosöksområdet. Lokalt häckar gässen i stadsparker och betar då på gräsmattor.

Kanadagåsen är tillåten för vanlig jakt och omfattas även av skyddsjakt. Jakt sker huvudsakligen med hagelgevär när gässen fäller på fält för att äta. Vanligtvis används lockfåglar av plast (s k bulvaner) vid jakten. De drivna jägarna använder även lockpipor och med träning ökar skickligheten att ”snacka med” gässen och därigenom ökar även chansen att få fåglarna att slå bland bulvanerna. Under 2010-talet har den årliga avskjutningen i Sverige varit cirka 20 000-30 000 gäss, vilket motsvarar cirka 35 % av populationen efter häckningen.

KÄLLA: JAGAREFORBUNDET.SE

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Författaren Anders Bodins samarbete med Janne Vängmansällskapet har resulterat i en almanacka.

Anders Bodin och Janne Vängmansällskapet har gett ut en almanacka ihop

Anders Bodins dikter ligger till grund för almanackan

I november 2008 debuterade Undromsbon *Anders Bodin* som författare med diktsamlingen *Dagsens sanning - dikter på Ångermanländska* (se *Botebladets* vinternummer 2008 på *www.botea.se)*. I november 2015 gav han därefter ut *Birger Normans* klassiker *Utanikring* (se vinternumret 2015) i nyutgåva. Och nu i november 2020 fortsatte han sitt författarskap genom att ge ut en almanacka på ångermanländska tillsammans med *Janne Vängmansällskapet*.

Bakgrunden, till hur almanackan blev till, är den att Anders hade skrivit tio nya dikter, något som han dock ansåg för få för att ge ut i en bok. Tanken väcktes då hos honom att ge ut en almanacka och han kontaktade därför *Janne Vängmansällskapet*, som genast tände på idén. *”Janne Vängman är en härlig figur som jag känner mycket för och överskottet från almanackan går till sällskapet”*, berättar Anders och berättar vidare att arbetet med almanackan drog igång i somras. *”Dikterna är olika tankar, där man har försökt att placera och anpassa dom så att dom passar för varje månad.”* Illustrationerna, som har gjorts av *Leif Mattisson*, har skapats specifikt för almanackan, som finns att köpa hos bokhandlarna i *Sollefteå*, *Kramfors* och *Härnösand*.

av Rolf Ronestjärna

JANNE VÄNGMANSÄLLSKAPET

Sällskapet, som bildades 1978, är ett litterärt sällskap som har till syfte att bevara och vidareutveckla insikten om de såväl litterära som kulturhistoriska värden som finns i Johan Rudolf Sundströms författarskap om skogstorparen Janne Vängman.

I anknytning härtill syftar sällskapet till att fördjupa insikten om det kulturella arv av allvar och humor som speglas i detta författarskap och som är en bild av folkets liv denna tid i gränstrakterna Ångermanland-Medelpad. Sällskapet vill därtill, i vida kretsar, sprida kännedom om denna bygd och den natur och de kulturvärden som här finns. Sällskapet verkar genom ett brett utbud av arrangemang samt genom de årsböcker som ges ut vartannat år. Sällskapet har förvärvat ett skogstorp i Janne Vängmans hemby i Risnäs. Torpet är upprustat, en friluftscen har anlagts, torpladugården restaurerats samt en smedja har anlagts.

Sällskapet har förutom detta också uppfört ett J R Sundström museum, där man kan hitta många olika föremål med anknytning till såväl Vängman som Sundström. Torpet är öppet för besök under juli månad. Sällskapet har med tiden vuxit och har idag ca 800 medlemmar spridda över hela landet.

KÄLLA: JANNEVÄNGMAN.NU

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mauritz Fahlén

Undromsbon Mauritz Fahlén har förblivit hembygden trogen

I denna utgåva av Botebladet möter vi Undromsbon Mauritz Fahlén

Så här i pandemitider tar man gärna det säkra före det osäkra. Därför bestämde jag och detta nummers porträttetperson; Undromsbon *Mauritz Fahlén*, att vi skulle göra intervjun över telefon. Det visade sig fungera riktigt bra, även om det naturligtvis hade varit trevligt att få mötas ansikte mot ansikte. Veckan innan intervjun tar vi fotona ute på gården och vi hamnar slutligen vid vad som ser ut som en stor platt sten. Mauritz be-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mauritz Fahléns fräscha Mercedes 250 Coupe är något av en ögonsten.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Tröja och mysbyxor.

Sån är jag:
- Enligt frun är jag händig, impulsiv och har kort stubin - vilket kanske stämmer in på en bergsprängare.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Radio, fiskespö och snus.

Jag blir glad när:
- Jag får träffa barn och barnbarn.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min farfar, som jag aldrig fick träffa.

rättar att stenen, som visar sig vara en gammal handhuggen kvarnsten, råkade grävas fram i samband med att han var med och rev *Törsta kvarn* någon gång i slutet av 70-talet.

Mauritz föddes på *Sollefteå BB*, en försommardag 1950, och växte upp i *Arlom* som enda barnet. Pappa Sven, som härstammade från *Boteå*, jobbade som bergsprängare, medan mamma Souma, som hade kommit till *Boteå* som flykting från *Finland* under 2:a världskriget, jobbade hos *Sjödins Livsmedelsaffär* i *Arlom*.

Sina två första skolår tillbringade Mauritz på *Offers skola*. Mauritz berättar att han under hela sitt liv har varit väldigt idrottsintresserad och att fritiden sommartid mestadels kom att handla om fotboll i *Undroms IF* och vintertid om hockey på rinken bakom *Offers skola*. *”Vi fick skotta och spola isen själva, om det skulle bli nåt spel”*, minns Mauritz.

1959 gick flyttlasset söderut, närmare bestämt till *Stenungsund* på *Västkusten*, eftersom pappa Sven fick jobb vid bygget av ett oljekraftverk. Flytten innebar en stor omställning för Mauritz. *”Att lämna alla kompisar kändes inget vidare och jag längtade hem till Boteå”*, berättar han. Om det var vantrivseln eller den salta havsluften, eller en kombination av de båda, som åstadkom det är oklart; men Mauritz drabbades hursomhelst av allergi. Vid besöket hos läkaren uppmanades föräldrarna att byta miljö, eftersom det fanns en stor risk att Mauritz annars skulle utveckla astma. Så efter två år gick flyttlasset norrut, till *Tåsjö*. Men inte heller här fann sig Mauritz tillrätta, så efter ytterligare ett par år bestämde man sig för att flytta tillbaka till *Arlom*.

Väl tillbaka i *Boteå* kom Mauritz att tillbringa högstadieåren på *Vallaskolan* i *Sollefteå* och på fritiden återupptog han fotbollspelandet i *Undroms IF*. Tillsammans med juniorlaget blev han distriktsmästare i slutet av 1960-talet. *”Vi mötte Kramfors i finalen och byborna gick man ur huse för att se matchen. Och jag har aldrig sett så mycket folk på Bohedsvallen, varken tidigare eller senare, inte ens när TV-laget var på besök. Sorgligt nog lades laget ned året därpå på grund av ledarbrist”*, konstaterar Mauritz. Därför fick det bli några säsonger i *Prästmons* A-lag och därefter blev det spel i *Undroms IF:s* A-lag under cirka fem år, innan han slutligen lade fotbollsskorna på hyllan.

Vid återkomsten till *Boteå* började Mauritz även att spela hockey för *IFK Nyland* och som hockeyspelare blev han t o m så duktig att han kallades till *Örnsköldsvik* för uttagningen av *Ångermanlands* TV-pucklag. *”Inte för att jag vill skryta, men jag hade nog trots allt en viss talang”*, konstaterar Mauritz och fortsätter: *”Tyvärr drabbades jag dock av en kraftig förkylning, så jag kunde omöjligt åka. Det var väldigt bittert, för det hade jag verkligen sett fram emot att få göra!”*

Efter högstadiet blev det, under två år, studier på *Sandö skola*, där Mauritz kom att utbilda sig till bilmekaniker. Men när han efter avslutad skolgång jämförde lönen, som en bilmekaniker hade, med den lön som pappan hade som bergsprängare, tog han beslut att byta yrkes-

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan 1977 har Mauritz Fahlén, och hustrun Marie, haft sin hemvist i huset snett emot f d macken i Undrom.

inriktning. Pappa Sven jobbade för tillfället som sprängarbas vid ett tunnelbanebygge i *Vårby källa*, en av *Stockholms* förorter, och via pappan fick Mauritz 1970 jobb som lärling vid bygget och kom där att inleda sin 25 år långa karriär som bergsprängare. Under de kommande åren kom jobbet, som s k *vattenrallare*, att föra honom till mängder av platser, för olika typer av tunneljobb, i norra delen av *Sverige*. Ett par av de platserna sticker ut i mängden; 1977 var han nämligen, under 1,5 år, t ex med och byggde det nya vattenkraftverket i *Högfors* i *Boteå* och 1995 utförde han bergsskärningar för den nya vägen på norra sidan av *Högakustenbron*.

Under alla år kom Mauritz i huvudsak att jobba under jord, ett jobb som kom att slita hårt på hans kropp och som gett honom skador för livet. *”På den tiden var det handhållna maskiner, som gjorde att kroppen utsattes för oerhörda påfrestningar”*, förklarar han. Hans kropp kom att ta så pass mycket stryk att han, endast 47 år gammal, tvingades till sjukpension. *”Då sa kroppen nämligen ifrån helt och hållet och det gick överhuvudtaget inte att jobba längre”*, säger Mauritz med en viss dysterhet i rösten, men ändrar strax tonläge. *”Men det har varit fantastiskt att jobba som bergsprängare och jag har trivts jättebra! Vi hade en sammanhållning som jag inte har upplevt nån annanstans”*, berättar han, men tillägger att den stora nackdelen med jobbet dock var att det för det mesta krävdes att han jobbade borta i veckorna och att han ibland även tvingades att vara borta från familjen under längre perioder. *”Man var ständigt på väg!”*

Då och då, under vårt telefonsamtal, vänder sig Mauritz till hustrun Marie för stöttning när det gäller mina frågor. Mauritz och Marie träffades och blev ett par 1968. Det skedde på ett sådant sätt som det skedde för en hel del Boteåpojkar på den tiden. Junseletjejen Marie pluggade nämligen på *Stöndars Lanthushållskola*, eller *”Djurgårn”* som stället kallades av bygdens pojkar. *”Det sa bara klick”*, berättar Mauritz och skrattar glatt.

Marie kom att slå följe med Mauritz när han flyttade till *Stockholm*, för att börja på tunnelbanebygget i *Vårby källa*. Efter ett par år gick flyttlasset till *Sollefteå* och 1977 byggde de det hus i *Undrom*, där de fortfarande har sin hemvist. 1979 välsignades paret med dottern Anna, som bor och jobbar i *Umeå* som datakonsult och som har sambo och två barn. 1981 kom dottern Helena till världen, som bor och jobbar i *Örnsköldsvik* som polis och som har sambo och ett barn.

Som tidigare konstaterats har Mauritz alltid haft ett stort idrottsintresse, med hockeyn i topp, och som numer mestadels praktiseras framför TV:n, där *MODO* är favoritlaget. Han uppskattar även att titta på längdskidåkning och skidskytte och det blir även en del fotboll. Mauritz har, under åren, även haft ett stort bilintresse; som har tagit sig i uttryck i att han har ägt tre *Ford Mustanger* och en nästan ny *Chevrolet Camaro Z28* årgång 1972. Den sistnämnde blev dock ett minne blott när det behövdes medel i samband med husbyggnationen. Tidigare var han även en inbiten sportfiskare, men det intresset dog ut i samband med *Tjernobylkatastrofen*.

Att Mauritz har förblivit *Boteå* trogen är ingen direkt överraskning. *”Jag har alltid trivts i Boteå och det har varit tryggt för barnen att växa upp ute på landet.”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mauritz Fahlén hade inte hjärta att låta den gamla kvarnstenen från Törsta kvarn gå förlorad för all framtid.

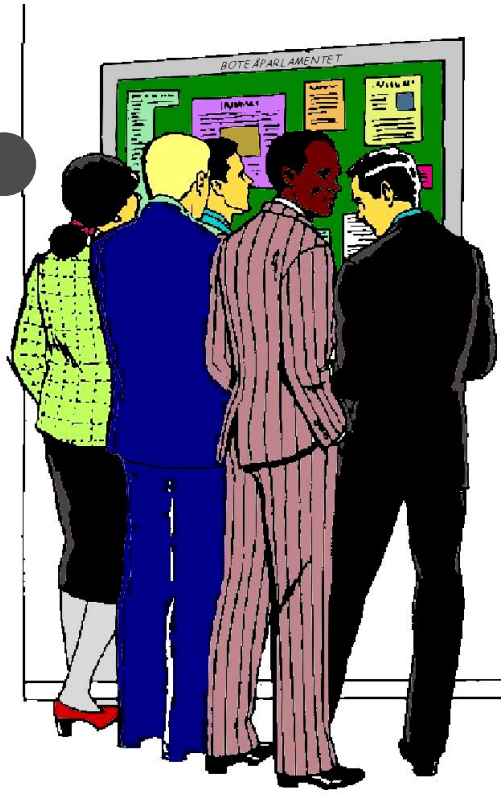

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Botebladet
STEFAN LÖFVEN GRATULERADE UNDROMS IF!!!
Björksjöbor har gett ut bok

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste läm-nas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar ock-så, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det en ledig tvårumslägenhet på Vallänge Service-hus annex och även en tvårumslägenhet på tidigare pensionärs-hemmet i Undrom. Vid intresse kontakta Solatum på 0620-68 28 60 för ytterligare information.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per-Erik Bergstrand tog på sig ordförandeskapet i Boteåparlamentets byating i Sunnersta Folkets Hus.

Boteåparlamentet höll sitt årliga Byating i Sunnersta Folkets Hus

Coronapandemin har också påverkat Boteåparlamentets arbete och verksamhet

Under *Coronapandemin* har, som tidigare konstaterats, det mesta av *Boteås* föreningsverksamhet gått på sparlåga. Så har också varit fallet när det gäller *Boteåparlamentets* verksamhet, bygdens folkvalda byalag, eftersom ett antal av styrelsens medlemmar tillhör en av de s k riskgrupperna.

Söndagen den 25:e oktober hölls dock *Parlamentets* årliga Byating i *Sunnersta Folkets Hus* och för att Coronaanpassa mötet kom det att hållas i den stora salen. Till ordförande för mötet valdes Björksjöbon, och tillika Parlamentsledamoten, *Per-Erik Bergstrand*.

Utöver sedvanliga årsmötesförhandlingar; såsom bl a ekonomisk redovisning, verksamhetsberättelse, verksamhetsplan och val, så samtalades det även om lediga hus i *Boteå*. Med på mötet fanns bl a *Lennart Johansson*, från *Boteåparlamentets* s k husgrupp, som informerade om husläget i bygden och underströk samtidigt att husfrågan måste hållas vid liv, eftersom det finns en hel del personer som har visat ett intresse för att vilja flytta till bygden. *”Tyvärr råder det dock en viss brist på tillgängliga hus just nu och byinvånarna behöver därför höra av sej om eventuella hus till salu”*, sade Lennart. Nämnas bör att det även är möjligt att utannonsera hus på *www.botea.se*.

av Rolf Ronestjärna

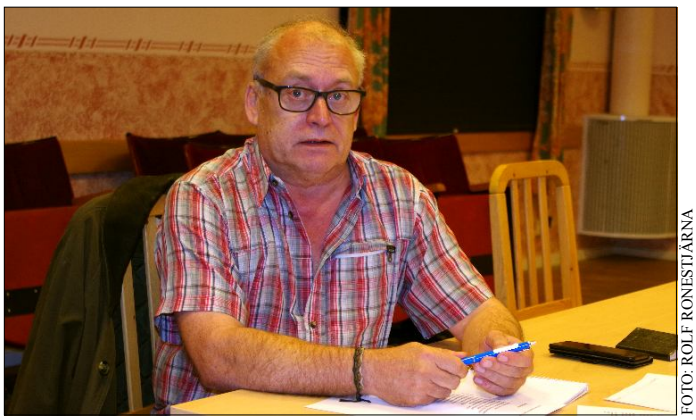

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Johansson är engagerad i Husgruppen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per-Erik Bergstrand höll i trådarna på Byatinget.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sollefteåkillen, och tidigare Undromsbon, Joel Ölund är ordförande i Sunnersta Folketshusförening.

Sunnersta Folketshusförening höll sitt årsmöte i Sunnersta Folkets Hus

Coronapandemin gjorde att föreningens årsmöte kom att senareläggas några månader

Måndagen den 21:a september hade *Sunnersta Folketshusförening* sitt årsmöte, senarelagt ett antal månader p g a *Coronapandemin*. Utöver den styrelse, som kom att tillsättas vid årsmötet, var det endast *Botebladet* som befann sig på plats.

Botebladet har tidigare kunnat berätta att föreningen har haft det ganska tufft ekonomiskt på sistone, samtidigt som lokalerna har haft ett renoveringsbehov. Men tack vare ett ekonomiskt stöd från kommunen kunde dock föreningen tillfälligt klara ekonomin under 2019. Under verksamhetsåret säkrades fastighetens el ner och halvdussinet elradiatorer byttes ut i hopp om att minska elkostnaderna. Dessutom slutfördes indragningen av fiber och gratis wifi finns numer tillgängligt för både hyresgäster och besökare. Under året kom lokalerna att utnyttjas flitigt av bl a *Boteå Filmstudio* och *Undroms IF:s* spinningsektion i bottenvåningen. Föreningens styrelse för 2020 består av *Joel Ölund* (ordförande), *Maud Lindberg* (kassör), *Ann-Louise Wallblom, Maria Wennberg* (nyval) och *Carl-Göran Hansson* (suppleant).

Föreningen har under 2020 sökt och fått beviljat ett bidrag av *Länsstyrelsen* avseende byte av plåttak.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Joel Ölund agerade ordförande och Maud Lindberg sekreterare vid Sunnersta Folketshusförenings årsmöte.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Angelica Norling är sedan snart tre år tillbaka enhetschef på Vallänge särskilt boende.

Angelica Norling, enhetschef på Vallänge, trivs bra med sitt jobb

Angelica Norlings önskan att jobba med människor gjorde så att hon hamnade inom äldrevården

I snart tre år har *Angelica Norling* jobbat som enhetschef på *Vallänge särskilt boende* i *Grillom*. Med anledning av den pågående pandemin kommer vi överens om att göra intervjun över telefon.

Angelica berättar inledningsvis att hon ursprungligen kommer från och växte upp i *Graninge*. Efter att ha gått *Samhällsekonomiprogrammet*, på *GB-skolan* i *Sollefteå*, kom Angelica att vikariera på *Graningebyns* äldreboende i två år. Därefter ansökte hon och kom in på socionomutbildningen i *Östersund*. *”Bakgrunden var den att jag ville jobba med människor, men jag visste inte hur, men jag kände att utbildningen passade mej och att det var det jag ville arbeta med”*, minns Angelica och fortsätter: *”Det är en bred utbildning som ger många möjligheter att hjälpa olika människor.”*

Under utbildningen hade Angelica två 15 veckors praktikperioder. Den första gjorde hon inom socialtjänsten i *Sollefteå* och den andra som enhetschef inom äldreomsorgen i *Sollefteå*. Jobbet som enhetschef upplevde hon som väldigt varierande och under det sista sommaruppehållet fick hon dessutom möjlighet att ytterligare pröva sina vingar som enhetschef. *”Det var jätteroligt och jag kände att jag blev lite klokare efter den sommaren och att det jobbet kunde vara något för mej”*, berättar Angelica, som även tycker att hon har haft en stor hjälp av sin utbildning på det personliga planet. *”Egentligen tycker jag att alla skulle få möjlighet att utbilda sej till socionom, eftersom man får lära sej så mycket om människan och om dom normer och värderingar som råder i samhället”*, sammanfattar hon den 3,5 år långa socionomutbildning som hon avslutade i januari 2018.

Bara några veckor efter avslutad utbildning fick Angelica jobbet som enhetschef på *Vallänge särskilt boende*. Inledningsvis var det mycket att sätta sig in i, men i det stora hela tycker hon att det har gått över förväntan. Jobbet innebär bl a att hon har ansvar för verksamheten på äldreboendet inklusive budgetansvar, att hon har ansvar för personal och brukare (både på boendet och inom hemtjänsten), att hon är arbetsmiljöansvarig och dessutom ska ha koll på själva fastigheten. *”Det är ett utmanande*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Angelica Norling trivs väldigt bra med både personal och brukare i sitt jobb som enhetschef på Vallänge.

jobb, men jag tycker om utmaningar och att finna lösningar. Det är samtidigt ett väldigt varierat och flexibelt jobb, där den ena dagen inte är den andra lik, och det blir därför aldrig enformigt. Dessutom får man ju jobba med människor på olika sätt; både brukare, personal och anhöriga, och det är nåt som jag gillar”, förklarar Angelica. Och att hon har tagit *Vallänge* till sitt hjärta framgår väldigt tydligt. *”Vallänge är ett jättefint boende, med verklig hemmakänsla och med en stor potential på alla sätt och vis. Jag är nämligen väldigt intresserad av förändrings- och utvecklingsarbete och man kan åstadkomma mycket med små medel. Samtidigt gäller det dock att vara ödmjuk i sin roll som enhetschef, för det är ju inte jag som är proffs, när det handlar om vårdyrket, utan det är det personalen som är!”*

När det gäller pandemin menar Angelica att man får ta en dag i taget. *”Vi vet inte hur länge pandemin kommer pågå och om det värsta har varit än!”* Den stora beundran, som hon hyser för personalen, är tydlig. *”Under rådande omständigheter kämpar dom på och dom gör ett fantastiskt bra jobb!”* Avslutningsvis vill Angelica skicka med en hälsning till Boteåborna, där hon i dagsläget verkligen avråder brukarnas anhöriga från att komma på besök.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Enhetschef Angelica Norling tror att Vallänge särskilt boende har potential att bli ett ännu bättre boende.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kvällens deltagare verkade nöjda och ytterligare barn dök upp efter det att gruppfotograferingen var avklarad.

Fritidsgården körde sin höstupp-takt på stranden i Undrom

Ett 25-tal barn samlas varje fredagskväll på fritidsgården på Kalknäs skola

Fritidsgården på *Kalknäs skola*, som 1994 startades av Boteåborna *Ann-Louise Wallblom* och *Eva Sundström* och drivs av *Undroms IF:s gymnastiksektion*, är en av *Boteås* verkliga institutioner. Ann-Louise har fortfarande hand om verksamheten och har sedan tiotalet år tillbaka god hjälp av *Lena Röding* – även *Malin Bodin* tillhör ledarteamet. *”Det är jättekul att vara på fritidsgården och det är samtidigt kul att ha lite koll på dom barn som finns på byn”*, säger Ann-Louise. Till sin hjälp har ledarteamet, under åren, haft både ungdomar och föräldrar. *”Dom föräldrar som brukar ställa upp och hjälpa till, gick en gång i tiden själva på fritidsgården och det känns roligt”*, konstaterar Ann-Louise vidare.

På kvällen, fredagen den 25:e september, var det efterlängtad höstupptakt för fritidsgården. Eftersom vädret visade sig från sin allra bästa sida, så kunde man hålla till på stranden i *Undrom*. Det ganska stora antalet barn och föräldrar, som hedrade höstupptakten med sin närvaro, fick möjlighet att ta del utav både trevlig gemenskap och förtäring i form av fika och grillad korv.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Parhästarna Lena Röding och Ann-Louise Wallblom, i fritidsgårdens ledarteam, langade korv under kvällen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marie-Louise Andersson, som är en av dem som hjälper till på Boteå Bibliotek, välkomnar byborna till biblioteket.

Bibliotekets Vänner vill att Boteåborna ska se vilken stor resurs biblioteket är

Boteå Bibliotek behöver öka sin utlåning för att verksamheten ska kunna säkras för framtiden

Den 5:e november 2009 bildades den ideella föreningen *Bibliotekets Vänner i Boteå* (se *Botebladets* vinternummer 2009 på *www. botea.se*) som ett svar på kommunstyrelsens beslut att lägga ned biblioteket på *Kalknäs skola*. Den 20:e februari 2010 invigdes det nya biblioteket i *Björkå Aktivitetshus* (se vårnumret 2010) och i samband med att Aktivitetshuset såldes 2017 flyttade biblioteket till *Boteå Sockenstuga* vid *Boteå kyrka*. Den 25:e april var det invigning av de nya lokalerna (sommarnumret 2017).

Biblioteket har, sedan starten, varit helt beroende av att Boteåborna ställer upp och hjälper till. En av dessa frivilliga biblioteksfunktionärer är Kalknäsbon *Marie-Louise Andersson*, som finns på plats när *Botebladet* hälsar på den första tisdagskvällen i november. *”Jag tycker det är bra så länge som vi kan ha biblioteket kvar, för det är en fin möjlighet att få ha det på hemmaplan. Det är viktigt för alla åldersgrupper att det finns”*, konstaterar hon och tillägger: *”Det behövs ständigt folk som är här och passar när biblioteket har öppet.”* Via olika typer av satsningar framöver hoppas styrelsen kunna öka bygdens intresse för biblioteket.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå Bibliotek har öppet tisdag eftermiddag och kväll och biblioteksansvariga sitter ca tre gånger per termin.

FOTO: ULLA BODIN

Boteå Skoterklubbs styrelse består av Tommy Stattin, Robert Ekström (suppl), Martin Åslund (kassör), Peter Sjögren (sekr), Per-Åke Göransson (ordf), Marie Sjögren (suppl) och Tommy Åslund (vice ordf).

Boteå Skoterklubb har gått lite på tomgång under Coronapandemin

Sista söndagen i oktober samlades Boteå Skoterklubb till årsmöte i Sunnersta Folkets Hus

Det hade samlats ca 15 personer på årsmötet för *Boteå Skoterklubb*, som hölls den 18:e oktober i *Sunnersta Folkets Hus*. Efter mötets öppnande, och de obligatoriska valen av ordförande, sekreterare och justeringsmän, valdes en styrelse på ett år. Verksamhetsberättelsen var tunn p g a *Covid-19* – där restriktionerna även har drabbat skoterklubbens evenemang. Vårens skoterträff i *Stortannsjön* ställdes tyvärr in, men inte p g a *Covid-19*, utan beroende på ishalka. Under övriga frågor diskuterades det dels hur medlemsavgiften skulle fördelas mellan ledbevis, medlemsavgift och familjemedlemsskap, så att det skulle bli rättvist. Likaså fanns det en fundering på om man kunde söka EU-bidrag för vissa delar av verksamheten.

Klubben sköter idag ca 7-8 mil skoterleder, som sträcker sig mot *Sandslåns Skoterklubbs* område i söder till *Solsia Skoterklubb* mot *Björksjön*. Medlemmarna får utnyttja samtliga skoterleder i *Sollefteå kommun*. Klubben består idag av ett 30-tal medlemmar – de flesta är familjer, så antalet individer i klubben är alltså betydligt fler.

Klubben utför eget arbete året om och mestadels handlar det om att laga broar och röja leder. Dessutom hjälper man andra föreningar med diverse arbete. Det projekt som man arbetar med just nu, är att restaurera rastplatsen vid *Gålsjöbadet*. Det kommer att bli ett nytt vindskydd och en större grillplats, som ska stå klart till nyår. Skoterklubben ser även positivt på att andra, t ex skidåkare, utnyttjar lederna vintertid. Den som vill veta mer om klubben och dess verksamhet, kan hitta ytterligare information på *Facebook* eller *Instagram*, genom att söka på ”Boteå skoterklubb”.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Flera saker togs upp under punkten övriga frågor.

FOTO: ULLA BODIN

Vilda pollinerande insekter minskar i både antal och arter. Det beror främst på förändringar i landskapet och ett allt intensivare jordbruk, men också p g a klimatförändringar och nya skadegörare.

Bygdens odlare tänker på framtiden för de pollinerande insekterna

Utan pollinerande insekter så skulle frukt och bär så småningom försvinna

I sommar har lantbrukaren *Lars Bodin*, hemmahörande på *Klippgården* i *Undrom*, sått blommor utmed infarten till gården. Anledningen var i första hand att ge pollinerande insekter, inklusive hans egna bin, ett litet extra tillskott på nektar. Bin, humlor och fjärilar minskar ju stadigt i hela landet och försvinner dessa så får vi varken bär eller frukt. I rabatten fanns bl a honungsört, bovete och blodklöver.

Under hösten, när resten av blommorna hade vissnat, stoltserade ett hundratal solrosor på rad – alla, med några få undantag, vända mot söder och alla med en längd på mellan 1,5-2 meter.

Det har även kommit till min kännedom att *Maria Norgren*, som jobbar med odlingarna på *Hildas Trädgård*, varje år sår en del solrosor till förmån för de pollinerande insekterna. Hon sår, till skillnad mot Lars, olika sorters solrosor. Det gör att hennes blommor både är gula, röda och orange, med olika storlek och längd. Tyvärr har vi inte någon bild på dessa, så här får vi bara tänka oss färgprakten.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Lars Bodins solrosor uppskattades av insekterna.

FOTO: ULLA BODIN

De hundratals solrosorna uppskattade södersolen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den inbjudna gästen Karin Bylund visade upp tekniken bunka broderi på Garnkontoret i Björkå.

Japanskt bunka broderi förevisades på Garnkontoret i Björkå

Coronapandemin och plötsligt snöfall ställde till det för arrangemanget på Garnkontoret

En inbjudan, som damp ned i brevlådan, kom att väcka *Botebladets* intresse. Det rörde sig om en inbjudan till en visning av tekniken Japanskt punch broderi (bunka broderi) på *Garnkontoret* i *Björkå* den 20:e oktober. Enligt inbjudan var antalet besökare begränsat till åtta, med anledning av den rådande pandemin. *Botebladets* redaktör bestämde sig för att fara till *Björkå* för att göra ett reportage.

Tyvärr visar sig vädret, den aktuella kvällen, bli en rejäl besvikelse för arrangerande *Garnkontoret*. Det snöar nämligen och temperaturen ligger runt noll, något som innebär att ett antal av de föranmälda besökarna inte vågar sig ut på vägarna. *Botebladet* anländer dock en halvtimme innan utsatt tid, för att ostört kunna få sig en pratstund med både arrangören *Astrid Sjödin* på *Garnkontoret* och gästen *Karin Bylund* från *Långsele*.

Karin berättar att hon ursprungligen kommer från *Mellansel*, men att hon och maken Anders har bott i *Lång-*

BUNKA BRODERI

Bunka broderi, eller japansk punching som det också kallas, är ett broderi som passar alla åldrar. Tyget spänns upp i en ram och man använder därefter en nål som är stor som en penna (se bild). Tråden löper genom nålen som man trycker ned i tyget, drar upp, förflyttar och trycker ned. På baksidan bildas det små öglor. Grundtekniken är mycket enkel och beroende på hur man för nålen, kan man sy alla stygn som används i fritt broderi.

KÄLLA: TOPLOCALPLACES.COM

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Långselebon Karin Bylund berättade att hon under hela sitt liv har haft ett stort handarbetsintresse.

sele sedan 1967 och att hon under ett kvarts sekel kom att jobba på tvätteriet i *Långsele*. På redaktörens önskan visar Karin upp några av sina alster och berättar samtidigt att hon under hela sitt liv har haft ett stort handarbetsintresse. Hennes intresse för bunka broderi kom att väckas i samband med att hon köpte en mönstersats någon gång på 90-talet. Under en ganska lång period låg dock intresset nere, men runt 2010 tog det fart igen. Hon hade då lite restgarner och köpte även en del nytt. Fram till idag har Karin producerat runt ett par hundra tavlor, varav hon har sålt en del men gett bort de flesta.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Två fina exempel på Karin Bylunds bunka broderier.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Utgående från ett fotografi hade Karin Bylund broderat en tavla på Astrid Sjödins kära katt.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Utanför Överlännäs kyrka bjöd Ann-Britt Edfors, Chatrin Ylvewåg och Hedda-Lisa Sundberg på julglögg.

Kyrkans personal fanns på plats i samband med Allhelgonahelgen

Många vallfärdade till bygdens kyrkogårdar

Allhelgonahelgen är ett tillfälle då många människor vallfärdar till våra kyrkogårdar för att tända ljus och minnas de anhöriga som inte längre finns ibland oss. Så här i Coronatider kom nog denna helg att bli särskilt viktig och betydelsefull för alla dem som förlorat nära och kära under det gångna året.

Sedan ganska många år tillbaka brukar personal och frivilliga från *Boteå-Sollefteå församling* finnas på plats vid bygdens kyrkogårdar i samband med allhelgonahelgen. Redan på fredagskvällen fanns det en grupp tappra själar på kyrkogården vid *Boteå kyrka*, som trotsade kvälls-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Besökarna vid Överlännäs kyrka fick ett varmt mottagande.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eva Rosell stod för musikinslaget under helgen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I kvällsmörkret utanför Boteå kyrka bjöd Ulla Bohlin, Peter Axelsson och Rolf Öhlén på värmande julglögg.

kylan och bjöd kyrkogårdsbesökarna på värmande julglögg och pepparkaka. Hela kyrkogården glimmande vackert av ljuslyktor som anhöriga placerat vid gravarna. *”Tanken är att kyrkans personal ska finnas på plats under Allhelgonahelgen, då det är mycket folk i rörelse på kyrkogårdarna”*, förklarade prästen *Rolf Öhlén* för en småhuttrande Botebladsreporter.

Lite senare på kvällen bjöds det på minnesgudstjänst i kyrkan, med ljuständning och medverkan av kantor *Eva Rosell* och den del av *Boteåkören* som inte tillhör en riskgrupp. Varje år brukar man, antingen i *Boteå kyrka* eller i *Överlännäs kyrka*, läsa upp namnen på de som avlidit i bygden under året. I år var turen kommen till *Boteå kyrka*.

På lördagen var det kyrkogårdsbesökarna vid *Överlännäs kyrka* som blev varmt välkomnade med julglögg och pepparkaka av kyrkans personal och frivilliga. På orgelläktaren, inne i kyrkan, satt kantor *Eva Rosell* och förberedde sig inför den musikstund som strax skulle äga rum.

av Rolf Ronestjärna

ALLHELGONADAGEN

Allhelgonadagen (i äldre tider även skrivet all helgona dag), är en svensk högtid som alltid infaller den 1 november. Den hette fram till 1953 **Alla helgons dag**. Den kyrkliga helgdagen **Alla helgons dag** hade från 1772 firats i Sverige på söndagen i anslutning till månadsskiftet oktober-november. 1952 fattades beslut i riksdagen om att flytta **Alla helgons dag** från en söndag till den lördag som infaller mellan 31 oktober och 6 november och som samtidigt blev allmän helgdag. Den 1 november fick i den svenska almanackan då namnet **Allhelgonadagen.** Ursprunget till båda dessa dagar är alltså detsamma och den ursprungliga platsen var den 1 november, ett datum som behållits i de flesta länder och som i den svenska almanackan hela tiden varit fri från andra namn. Distinktionen mellan de båda namnen infördes alltså 1953, då **Alla helgons dag** flyttades från att ha varit första söndagen i november till sin nuvarande plats på lördagen före novembers första söndag. Innan dess gjordes inte denna åtskillnad, utan båda dagarna kallades **Alla helgons dag** eller **Allhelgonadagen** (namnen var synonyma).

KÄLLA: WIKIPEDIA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Besökarna vid kyrkogården vid Boteå kyrka fick ett varmt mottagande av kyrkans personal och frivilliga.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan två månader tillbaka driver Sandra Gybo sitt företag Mittkonservator från bostaden i Offer.

Sandra Gybos företag har flyttat till Offer

Företagsflytten från Sollefteå till Offer har inneburit stora fördelar för henne och familjen

För ett år sedan hade *Botebladet* det stora nöjet att besöka *Sandra Gybo,* en ganska färsk företagare i *Boteå* (se *Botebladets* vinternummer 2019 på *www.botea.se*), i hennes ateljé i *Sollefteå*. Sedan dess har det hunnit hända en del, för sedan den 1:a oktober bedriver Sandra nämligen sitt företag hemma i bostaden i *Offer*, något som också en stor och tydlig skylt ute vid landsvägen vittnar om sedan en tid.

Sista veckan i november gör jag ett besök hemma hos Sandra, som berättar att företagslokalerna har iordningställts under våren och sommaren; genom att deras tidigare vardagsrum har omvandlats till ateljé och att pannrummet har gjorts om till våtrum (istället fick det bli bergvärme).

Företagsflytten till *Offer* har till en stor del förändrat Sandras och familjens tillvaro på ett positivt sätt. *”Det har blivit mycket lättare att planera sin arbetstid när man bor vägg i vägg med sin ateljé. Nu slipper jag även att sitta och pendla till Sollefteå varje dag och det har också blivit mycket lättare att både lämna och hämta barnen från skola och dagmamma. Sammantaget har det inneburit att jag fått mer tid för familjen”*, konstaterar hon tacksamt.

Vid mitt besök är Sandra i full färd med att sprätta upp ett kalkkläde, av årgång 1894, från *Hammerdals kyrka*, för att därefter i bästa mån försöka rengöra det från vinfläckar. P g a pandemin fick vårens inplanerade jobbresa till *Härjedalens pastorat*, för att besikta skicket på textilierna i pastoratets kyrkor, skjutas på framtiden. Men som väl är, så har Sandra fullt upp ändå, så framtiden ser ljus ut, vilket också flytten till *Offer* är en starkt bidragande orsak till. *”Det känns verkligen jättebra! Det var en frihet att få bli egen företagare och att nu få hålla till på hemmaplan gör det hela snäppet bättre!”*, säger Sandra avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sandra Gybo trivs med jobbet som textilkonservator.

Arga Gubben

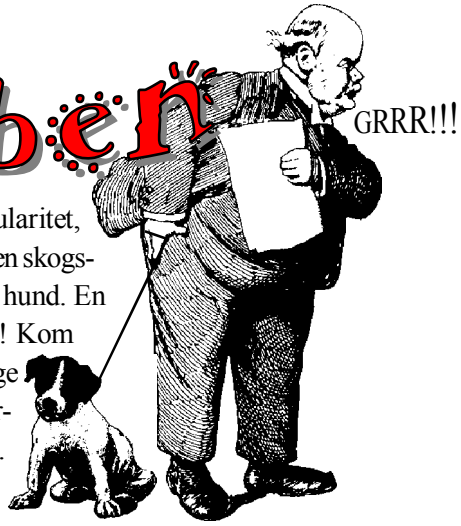

November är kanske inte den månad som ligger i topp vad gäller popularitet, men en ovanligt mild dag, med lite blek höstsol, är ändå inte så illa för en skogspromenad. Men jag hinner knappt lämna vägen förrän jag möter en hund. En hund med ansiktsmask...som verkar lite bekant. **AG:** HUBERT!!! Kom hit! Gå inte nära, tänk på smittrisken! Åh nej, redaktörn, den obotlige optimisten, och idag av alla dagar. **BB:** Men se god dag herrn, och varför skulle den här dagen inte vara bra? **AG:** Ur led är tiden, redaktörn. Vädret löper amok och så gör mikroberna. Det känns som om maj var kallare än november. Klimatkrisen ter sej verkligare än någonsin. Och farsoterna inte att förglömma! Vi ska isolera oss och sitta i karantän, hålla distansen och bära munskydd och inte umgås med nästan någon och ta vårt ansvar och testa oss och arbeta hemifrån och jag vet inte vad snart. Det är mycket att förhålla sej till och det tär på en enkel medborgare det. **BB:** Nja, men munskydd är väl ändå inget krav. **AG:** Varför inte!? Någon nytta måste det väl göra!? Här gäller det att göra sitt bästa och inte lämna något åt slumpen. **BB:** En mycket lovvärd inställning, förvisso, men om det inte gör så mycket nytta, så kanske det bara ger en bedräglig känsla av skydd. **AG:** Hmpf...hela världen verkar tycka annorlunda av nyhetsreportagen att döma. Alla bär munskydd utom möjligen USA:s president. Men dom har förstås fel och redaktörn rätt. **BB:** Det är inget jag har hittat på, utan det finns tydligen inga vetenskapliga bevis för att dom är särskilt effektiva. En ny dansk studie säger också det. 20-25 procents skydd i bästa fall. **AG:** Jamen, det är väl bra mycket bättre än inget det. Här gäller att gripa varje halmstrå i flykten! **BB:** Nåja, var och en gör ju som den vill om inga rekommendationer säger annat. Här på landsbygden har vi ju gott om plats och vi behöver inte trängas. Jag avvaktar. **AG:** Jojo, snudd på civil olydnad enligt min mening. Men kom inte och beklaga sej sen när otyget slår till. Och håll sej på läsidan och respektera avståndet! **BB:** Såja, ta det lugnt, jag har inga symptom och jag har knappt träffat någon under hela hösten. **AG:** Det kvittar. Jag tar inga risker överhuvudtaget, så det så. Jag tänker inte sprida en enda mikrob. Jag får mina livsmedel levererade till dörren och sedan decinficerar jag dom innan dom kommer in i huset. Jag träffar inga människor och jag har stängt av både dator och mobiltelefon. **BB:** Utan tvekan en ytterst försiktig hållning, men vi kan ju inte gå i ide heller. Tvätta händerna och håll avstånd är min lösning. **AG:** Ha...den obotlige optimisten igen! Bara för att den där statsmetrologen säger det, så innebär det inte att det räcker på långa vägar. Det sprider sej som en skogsbrand! **BB:** Jo förvisso, men det beror nog mest på att alla inte följer dessa enkla råd. **AG:** Vem har sagt att det skall vara enkelt. Lättsinnet är vår största pandemi, sanna mina ord. Folk kan inte ta något på allvar längre. **BB:** Ja, kanske det. Vi får hoppas att vaccinet löser problemet. **AG:** Hoppas och hoppas! Han lever på hoppet och jag lever i verkligheten. Kom nu Hubert, innan jag får problem med blodtrycket. Adjö!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

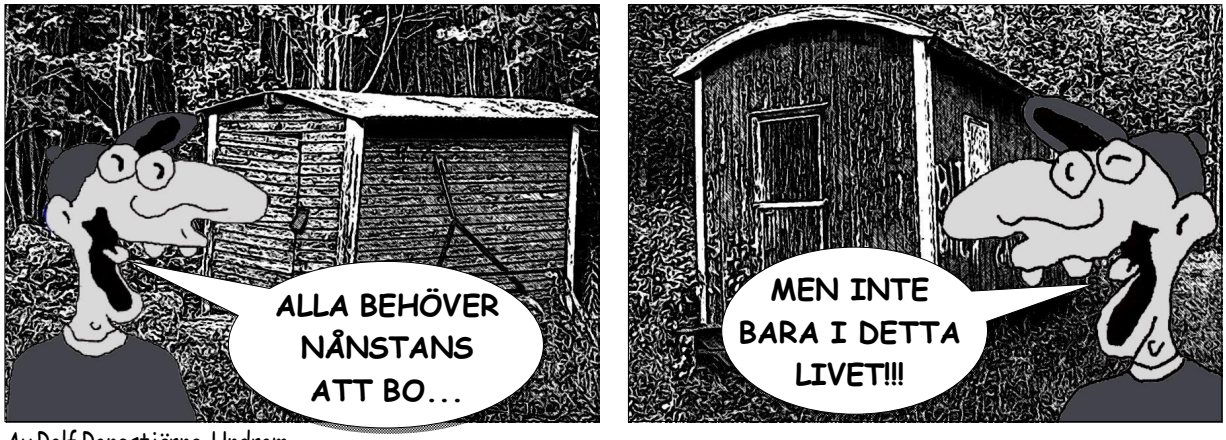

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

Boteå Bibliotek

Boteå Sockenstuga

Tisdagen den 15 december, mellan kl 14-19, bjuder vi på glögg och pepparkakor

Sista öppetdag för året är den 15 december.
Biblioteket öppnar igen den 19 januari 2021.
Om Du vill låna under tiden Biblioteket har stängt kan Du ringa Pia Hedberg på 070-606 70 68

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR OCH TACK TILL ALLA SOM HAR LÅNAT OCH HJÄLPT TILL PÅ BIBLIOTEKET!

- Styrelsen för Bibliotekets Vänner -

Låt oss hjälpas åt att hålla tjyvarna borta!!!

Hör av Dig om Du, på något sätt, iakttar något misstänkt! Patrulleringsbilen har en lampa på taket, med vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Telefonnummer & mejl till Byavakten:
073-829 59 09 - byavakten@botea.se

Stöd brottsbekämpningen genom att bli medlem i föreningen!
Medlemsavgiften 250 kr betalas in på bankgiro 719-4632
Kom ihåg att ange avsändare!

Boteå Byavakt Brottsförebyggande verksamhet i Boteå

Julklappstips

Ge bort en prenumeration eller köp gamla nummer av

Botebladet

0612-601 23 eller
info@ronestar.nu

Julklappstips

Boteå Almanacka

kommer att säljas i butiken i Undrom för 50 kr

Vi, personal och brukare, på Vallänge särskilt boende vill tacka för den gran som Johan Hedberg har skänkt och som Boteåparlamentet har satt upp.

ÖPPENTIDER GÅRDSBUTIKEN

28 NOVEMBER
LÖRDAG 12-15

1-20 DECEMBER
MÅNDAG 17-19 TISDAG STÄNGT
ONSDAG 17-19 TORSDAG 17-19 FREDAG 13-19

21 & 22 DECEMBER
MÅNDAG 13-19 TISDAG 13-19

23 & 24 DECEMBER
STÄNGT

28 & 30 DECEMBER
MÅNDAG 13-18 ONSDAG 13-18

GRADINS RÖKERI
& ALLTJÄNST

RÖKT
KÖTT • FISK • FÅGEL
DET GODASTE PÅ JULBORDET!

070-314 50 01 WWW.GRADINS.SE

BOKA - VINTERNS SNÖSKOTTNING OCH SANDNING!

VI UTFÖR ÄVEN:
• GRÄVARBETEN
• DIKNING
• DRÄNERING
• BRUNNSARBETEN
• ENTREPRENADARBETEN
• TRÄDFÄLLNING
Hör av dig för prisuppgift.

Prisvärda arbeten med flera års erfarenhet.
För bokning och information: 070-314 50 01

UNDROMS NÄRLIVS

Våra öppettider i Jul, Nyår & Trettonhelgen:

22/12	9-19
23/12	9-19
Julafton	9-13
Juldagen	Stängt
Annandagen	12-14
Nyårsafton	9-13
Nyårsdagen	Stängt
Trettondagsafton	9-13
Trettondagen	Stängt

God Jul & ett Gott Nytt År tillönskas av
Conny & Mary

Drömmer du om att bo på landsbygden men i lägenhet?

Hyr då ett litet hus på 2 rum och kök på Kalknäsvägen i Undrom.

Vid intresse eller för mer information
kontakta Solatum Hus&Hem's uthyrning
som är förvaltare av bostäderna:
uthyrning.solatum@solleftea.se eller
0620-68 28 60

Demo Fastighetspartner i Småland AB

gästboken

Jag är ju inte från Boteå, men har ändå fått äran att skriva i denna tidning. Mikael Holmsten är en herre som jag antagligen såg när jag spelade knattefotboll. Men mitt första riktiga minne är när The Scramblers fick åka till Ungern och spela tillsammans med ett gäng andra musiker och politiker i samband med Ungerns inträde i EU. Den ungerska maten hade väl egentligen inga större fel. Jag kom ihåg att det var gulaschsoppa innan all annan mat. Gulaschsoppa var ständig förrätt. Jag minns även en förrätt som smakade som flytande äppelpaj. En ungersk äldre dam kom fram till vår basist (som inte ville ha mer av den) och frågade om han gillade den (på ungerska) – han gjorde tummen upp och fick en till portion…

Jag minns även en medeltidsfest på den ungerska landsbygden, där delikatesser som komage och fiskbröd serverades. Många blev dåliga i magen, men jag provade allt (inklusive komagen) och det var klart ätbart. Strömmen funkade inte, så vi satt egentligen bara där hela dagen och insöp stämningen av medeltid och ungersk landsbygd. Ett minne för livet...

I all denna ungerska kokkonst, så kom Mikael Holmsten som en ängel från ovan och sade att han och hans elever hade lagat murkelsås, så vi kunde få lite murkelsås och kött om vi ville. Vi trånade efter smaker som inte smakade äppelpaj, gulaschsoppa, komage eller fiskbröd och tackade därför ja till erbjudandet. Jag har än idag inte ätit något godare än murkelsåsen, där i Ungern just då. Många år senare korsades mina och Mikael Holmstens vägar igen och jag förstod först vem han var när vi efter lite omvägar börjat prata om Ungern. "Jaaa! Det var du som gjorde murkelsåsen!", sade jag och sedan så kände vi varandra.

Efter det har jag gästat Holmsten Trio en massa gånger och vi har gjort fantastiska grejer: Sunnersta Folkets Hus med Helen Sjöholm, Skulefestivalen, mängder av offentliga och privata spelningar, Konvaljeparken, Näsåker med Helen Sjöholm och julshower på arenor runt om i länet. Under många år har jag, och min fru Sanna Norberg, gjort julkonserter med Holmsten Trio, vartannat år i Boteå kyrka och vartannat i Överlännäs kyrka. Det har varit enormt roligt och det fortsätter, trots det där viruset som fortfarande verkar vara i farten…

Denna text kom att handla väldigt mycket om Holmsten Trio och Mikael Holmsten, men det är faktiskt en stark anknytning för mig till Boteå och har gett mig många möjligheter. Jag är även med i ett coverband som heter Bandet och genom att medlemmar i Holmsten Trio och Bandet korsats, så har vi mer eller mindre växt ihop genom att vi byter musiker med varandra. Om någon inte kan, kan en annan och kan en så kan inte en annan, men vi kan nästan alltid få ihop ett band och köra vare sig det är en privatfest, musikcafé eller julshow. Det är ett härligt gäng musiker från tre kommuner (Sollefteå, Kramfors och Härnösand) som spelar med varandra i alla möjliga konstellationer, men viktigast av allt är alla ni som kommer på våra spelningar och är världens bästa publik! Utan er skulle det man håller på med sakna mening. Så stort tack till er allihop! Utan publik blir det ingenting! Jag hoppas därför att vi fortsätter att skapa evenemang där folk får träffas och ha roligt tillsammans. Det ska va gött å leva annars kan de kvitta!

Klas Norberg, artist och underhållare med nära anknytning till Boteå